H.	5: Warmte en de eerste wet van thermodynamica					
	5.1 arbeid en warmte					
adiabatische arbeid	Beschouw een cilinder-zuiger combinatie met adiabatische wanden > deze is aan de omgeving gekoppeld via een opgehangen massa, in evenwicht verminder nu de massa					
	> fluïdum gaat langzaam expanderen > toestandsverandering is enkel te wijden aan het verrichten van arbeid					
warmtestroom	beschouw een gesloten vat met diathermische wand > erin zit een vloeistof in evenwicht met een damp > breng het vloeistof in contact met een vw met hogere temperatuur > vloeistof zal verdampen en druk en temp zullen verhogen					
	Er is dus thermische interactie en toestandsvgl van het systeem veranderd > toch wordt er geen arbeid uitgevoerd > te danken aan een stroom van <i>warmte</i> van het vw naar het systeem					
warmte	= een transfer tss systeem en omgeving enkel als gevolg door een temperatuurverschil					
verschil arbeid warmte	De toestandsvgl van een systeem kan veranderen door zowel arbeid als door warmte > bekijk goed hoe je je systeem definieerd nl: hoe je je systeem definieerd bepaald over een verandering is van toestandsvgl door arbeid of door warmte					
	5.2 inwendige energie					
1e wet vd thermodynamica	Als een systeem gedwongen wordt op louter adiabatische wijze te veranderen van een begintoestand naar een eindtoestand > dan is langs alle paden die de twee toestanden verbinden de arbeid dezelfde zijn					
	$W_{i\to f}(\text{adiabatisch}) = U_f - U_i,$					
vb: samengestelde zuigers	beschouw een dubbele cilinder-zuiger systeem met weerstanden > deze is volledig adiabatisch afgesloten van de omgeving > er kan arbeid uitgeoefend worden door de zuigers en de elek. weerstanden > beschouw de coord V, V', T in een TVV'-diagram: als we van i naar f willen kunnen we dit op versch. manieren doen nl: ga van i->a->f of i->b->f > echter: de arbeid zal altijd dezelfde zijn, onafh. vh pas					
inwendige energie	Er geldt: W=U _f -U _i > dit verschil kunnen we interpreteren als de verandering in inwendige energie vh systeem					
5.	3 wiskundige formulering van de eerste wet van de thermodynamica					
definitie warmte Q	wanneer een systeem en de omgeving zich op een verschillende temperatuur bevinden en arbeid verricht kan worden op het systeem > dan zal bij de processen het systeem ondergaat de hoeveelheid energie overgedragen door niet-mechanische middelen, de warmte, gelijk zijn aan het verschil van de verandering van inwendige energie en de verrichte arbeid $Q = U_f - U_i - W,$					
	conventie: Q positief bij warmtetoevoer aan het systeem					
verklaring warmte	De 1e wet zegt dat de arbeid enkel afhankelijk is vd inwendige energieverschil > echter: adiabatische processen zijn moeilijk te verkrijgen in werkelijkheid > vaak is er warmte-uitwisseling met de omgeving > aangepaste formule houdt hiermee rekening, via 3 belangrijke ideeën: 1. het bestaan van een inwendige-energiefunctie;					
	net bestaan van een inwendige-energierunctie; het principe van behoud van energie;					
	3. de definitie van warmte als energie-overdracht ten gevolge van een temperatuurverschil.					

warmtewinst/verlies	In adiabatische omstandigheden is de warmte verloren door het ene systeem gelijk aan de warmte gewonnen door het andere systeem > voor systemen A en B geldt adiabatisch $Q=-Q^\prime.$						
5	.4 de eerste wet van de thermodynamica in differentiaalvorm						
differentiaal van U	De eerste wet zegt $dU = dQ + dW$.						
	waarbij we in H4 verschillende uitdrukkingen voor dW hebben gevonden > vb: voor een hydrostatisch systeem:						
	dU = dQ - PdV,						
	of samengesteld systeem: $dQ=dU+PdV+P'dV', \qquad \text{of} \qquad dQ=dU+PdV-\mu_0 H dM.$						
	5.5 warmtecapaciteit						
warmtecapaciteit C	definieer de gemiddelde warmtecapaciteit als:						
	$\overline{C} = rac{Q}{T_f - T_i}.$						
	echter, neem dit nu naar zn limiet en je krijgt:						
	$C = \frac{dQ}{dT}$.						
	$C = \frac{1}{dT}$						
specifieke warmtecapaciteit c_{m}	= warmtecapaciteit per massa-eenheid > C/m						
molaire warmtecapaciteit c	= warmtecapaciteit per eenheid mol: $c = \frac{C}{n} = \frac{1}{n} \frac{dQ}{dT}.$						
	Tt Tt al						
warmtecapaciteit bij cte druk C_{p}	$C_P = \left(\frac{dQ}{dT}\right)_P$ $C_V = \left(\frac{dQ}{dT}\right)_V$						
warmtecapaciteit bij cte volume C_{V}	$C_V = \left(\frac{dQ}{dT}\right)_V$						
	5.6 quasistatische stroming van warmte						
quasistatisch systeem	= systeem waarbij de temperatuur op elk ogenblik uniform is over het systeem > temperatuursysteem moet steeds infinitesimaal zijn > warmtestroom is heel klein en kan eenvoudig worden berekend						
warmtereservoir	= systeem met dermate grote massa dat het warmte kan absorberen of afstoten zonder een noemenswaardige verandering in de temperatuur of een andere thermodynamische coordinaat te ondergaan > vb: ijsblokje in de zee gooien > verandering die optreden zijn zo klein dat ze niet meer meetbaar zijn						
warmtestroom in quasistatisch systeem	Elk quasistatisch proces in een systeem dat in thermisch contact staat met een warmtereservoir is gedwongen isotherm te zijn						
	bedenk een systeem dat opeenvolgend in thermisch contact staat met warmtereservoirs op verschillende temperaturen tss de begintemperatuur en eindtemperatuur > temp.verschil blijft steeds infinitesimaal klein > voor een isobaar proces is de warmtecapaciteit: $C_P = \left(\frac{dQ}{dT}\right)_P$						
	bij een quasistatisch proces is de warmteoverdracht dus:						
	$Q_P = \int_{T_i}^{T_f} C_P dT.$ als de warmtecapaciteit nu praktisch cte is in het temp.interval dan:						
	$Q_P = C_P(T_f - T_i).$ op analoge wijze voor een isochoor proces:						
	$Q_V = \int_{T_i}^{T_f} C_V dT, \Longrightarrow Q_V = C_V (T_f - T_i).$						

	5.7 vergelijkingen voor een hydrostatisch systeem					
C_{v} in termen van U	voor een hydrostatisch systeem kunnen we dU in termen van T en V schrijven:					
	$dU = \left(\frac{\partial U}{\partial T}\right)_V dT + \left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_T dV,$					
	en voor dQ weten we ook: $dQ = dU + PdV$,					
	dit geeft: $dQ = \left(\frac{\partial U}{\partial T}\right)_V dT + \left[\left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_T + P\right] dV.$					
	delen door dT: $\frac{dQ}{dT} = \left(\frac{\partial U}{\partial T}\right)_V + \left[\left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_T + P\right]\frac{dV}{dT}.$					
	als het volume van het systeem cte is, dV=0: $\left(\frac{dQ}{dT}\right)_V = \left(\frac{\partial U}{\partial T}\right)_V$					
	dus we vinden: $C_V = \left(\frac{\partial U}{\partial T}\right)_V$					
5.7.1 inwendige energie va	n een gas					
proef van Joule	beschouw een thermisch geïsoleerd vat met vaste wanden, verdeel in twee door een schot > in het ene compartiment een gas en de andere leeg > wanneer schot weggehaald wordt doet gas aan vrije expansie > er wordt geen arbeid geleverd en geen warmte-overdracht > volgens 1e wet zal dus ook de inwendige energie niet veranderen					
	>> zal de temperatuur dalen/stijgen?? opl: temp. zal niet wijzigen					
temp bij vrije expansie	Als dU=0 en er zijn geen temp.verandering: $\left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_T=0. \qquad \left(\frac{\partial U}{\partial P}\right)_T=0.$ (uit 5.26 en 5.27) > U hangt dus niet af van V of P > U kan enkel van T afhangen					
5.7.2 ideale gassen						
dQ van een ideaal gas	een ideaal gas moet voldoen aan de vgln: $PV = nRT, \\ \left(\frac{\partial U}{\partial P}\right)_T = 0.$ de laatste kan geschreven worden als:					
	$\left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_T \left(\frac{\partial V}{\partial P}\right)_T = 0,$ en aangezien: $\left(\frac{\partial V}{\partial P}\right)_T = nRT\left(-\frac{1}{P^2}\right) = -\frac{V}{P},$					
	wat verschillend is van nul, dus dan moet wel gelden:					
	$\left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_T=0.$ aangezien $(\partial U/\partial P)_T=(\partial U/\partial V)_T=0$ geldt voor een ideaal gas dat U enkel functie is van T > dus voor een ideaal gas hangt de warmtecapaciteit enkel af van T > we kunnen schrijven:					
	$C_V = \frac{dU}{dT},$ de 1e wet van de thermodynamica vereenvoudigd dan tot:					

 $dQ = C_V dT + P dV.$

verband C_p en C_v ve ideaal gas	voor een ideaal gas bekomen we, na differentiatie: $PdV + VdP = nRdT. \label{eq:pdv}$					
	substitueer de uitdrukking voor dQ:					
	$dQ = (C_V + nR)dT - VdP.$ $dQ = (C_V + nR) - V\frac{dP}{dT}.$					
	$\frac{\overline{dT}}{dT} = (C_V + nR) - V \frac{\overline{dT}}{dT}.$ bij cte druk geldt dus voor een ideaal gas:					
	$C_P = C_V + nR.$					
dQ in termen van C _p	aangezien U enkel een functie is van T volgt: $C_V = \frac{dU}{dT} = \text{alleen functie van } T, \qquad C_P = C_V + nR = \text{alleen functie van } T.$ dus:					
	$dQ = C_P dT - V dP.$					
5.7.3 adiabatisch proces van ee	n ideaal gas					
verband PV in adiabatisch proces	In een quasistatisch adiabatisch proces is dQ=0 en hebben we dus:					
> opmerking: vrije expansie	Vrije expansie is een adiabatisch proces maar loopt niet quasistatisch > formule PV ^V geldt dus NIET					
verband TV	Via PV=nRT kunnen we nu vinden: $TV^{\gamma-1}=const.$					
verband TP	via PV=nRT: $TP^{\frac{1-\gamma}{\gamma}}=const.$					
arbeid in adiabatisch proces	Bij een quasistatisch adiabatisch proces wordt de arbeid berekend volgens: $W = -\int_{V_i}^{V_f} P dV = -const. \int_{V_i}^{V_f} \frac{dV}{V^\gamma} \\ = -\frac{const.}{1-\gamma} \left(V_f^{1-\gamma} - V_i^{1-\gamma}\right),$ we weten echter ook: $P_f V_f^\gamma = P_i V_i^\gamma = const.,$ en dus hebben we: $W = -\frac{1}{1-\gamma} \left(P_f V_f^\gamma V_f^{1-\gamma} - P_i V_i^\gamma V_i^{1-\gamma}\right),$ $= \frac{P_f V_f - P_i V_i}{\gamma - 1}.$					
	als men de begin- en eindtemp. kent kunnen we via PdV=-C _V dT stellen dat: $W=-\int_{V_i}^{V_f}PdV=\int_{T_i}^{T_f}C_VdT,$ $W=C_V(T_f-T_i).$					

overzicht formules	Proces	VgI	Arbeid W	Warmte Q	Inw. E ΔU
	Isobaar	$P = c^{te}$	- <i>P</i> ∆ <i>V</i>	$C_p\Delta T$	$-P\Delta V + C_p\Delta T$
	Isochoor	$V = c^{te}$	0	$C_V \Delta T$	$C_V \Delta T$
	Isotherm	$T = c^{te}$	$-nRT \ln \frac{V_f}{V_i}$	$nRT \ln \frac{V_f}{V_i}$	0
	Adiabatisch $\begin{cases} PV \\ TV \end{cases}$		$\begin{cases} \frac{P_f V_f - P_i V_i}{\gamma - 1} \\ C_V \Delta T \end{cases}$	0	$\begin{cases} \frac{P_{f}V_{f} - P_{i}V_{i}}{\gamma - 1} \\ C_{V}\Delta T \end{cases}$

5.8 experimentele bepaling van warmtecapaciteit				
warmtecapaciteit meten	weerstandsdraad rond een monster van het materiaal > beschouw alleen het materiaal als systeem > warmte wordt geleverd als arbeid door de weerstand > als er een stroom I en spanningsverschil V_{ϵ} staat geldt over een tijd dt: $dQ = V_{\epsilon}Idt.$			
C _V van een gas meten	analoog als bij vaste stoffen > cilinder gevuld met gas			
C _p meten	doorstroomcalorimeter: buis met erin een verwarmingselement > aan in en uitgang wordt temp. gemeten met weerstandsthermometer/thermokoppels > onder stationaire voorwaarden is het tempo waarmee elektrische energie toegevoegd wordt in de calorimeter gelijk aan de som vh tempo waarmee de energie het gas wordt weggedragen en het tempo waarmee energie verloren gaat aan de omgeving laat ons toe om C _p te meten			

5.8.1 experimentele resultaten

resultaten voor ideale gassen

- a) voor alle gassen:
- c_V is alleen functie van T,
- c_P is alleen functie van T en bovendien steeds groter dan c_V ,
- c_P - c_V = const. = R,
- γ is alleen functie van T en steeds groter dan 1.
- b) voor monoatomische gassen, zoals He, Ne, Ar en de meeste metallische dampen (Na, Cd en Hg) :
- c_{V} is constant over een breed temperatuurgebied en is benaderend gelijk aan $3/2R,\,$
- c_P is constant over een breed temperatuurgebied en is benaderend gelijk aan 5/2R,
- γ is constant over een breed temperatuurgebied en is ongeveer gelijk aan 5/3 (1,67).
- c) voor diatomische gassen, zoals H₂, D₂, O₂, N₂, NO en CO:
- c_V is constant bij normale temperaturen, ongeveer gelijk aan $5/2{\rm R}$ en neemt toe bij stijgende temperatuur,
- c_P is constant bij normale temperaturen, ongeveer gelijk aan $7/2{\rm R}$ en neemt toe bij stijgende temperatuur,
- γ is constant bij normale temperaturen, ongeveer gelijk aan 7/5 (1,4) en neemt toe bij stijgende temperatuur.
- d) voor polyatomische en chemisch reactieve gassen, zoals $\mathrm{CO}_2,\,\mathrm{NH}_3,\,\mathrm{CH}_4,\,\mathrm{Cl}_2$ en Br_2 :
- c_V en c_P variëren met de temperatuur en deze variatie is verschillend voor elk gas. De experimentele resultaten tonen aan dat de universele gasconstante $R=8,31~\mathrm{J.mol^{-1}.K^{-1}}$ een natuurlijke eenheid is om de molaire warmtecapaciteit van gassen uit te drukken zodat men noteert c_V/R en c_P/R .

5.8.1 meting van de verhouding y van de warmtecapaciteiten

meten van γ

Beschouw een gas in een vat van volume V met vanboven een verticale buis met doorsnede A

- > in de buis een nauw passende metalen kogel met massa m
- > gedraagt zich als een beweegbare zuiger
- > de druk wordt verhoogd door de kogel:

$$P = P_{atm} + \frac{mg}{A}$$

wanneer de kogel wordt losgelaten, zal deze oscilleren met periode τ > een kleine opwaartse verplaatsing y heeft een kleine volumeverandering:

$$\Delta V = Ay$$
,

dit resulteert in een drukverandering

> zei F de kracht op de kogel dan is:

$$\Delta P = \frac{F}{A}.$$

terwijl de kogel oscilleert kunnen variaties in P en V als adiabatisch beschouwd worden > de veranderingen zijn zo klein dat ze quasistatisch beschouwd mogen worden:

$$PV^{\gamma} = const.,$$

of

$$P\gamma V^{\gamma - 1}\Delta V + V^{\gamma}\Delta P = 0.$$

wat ons met het voorgaande het volgende geeft:

$$F = -\frac{\gamma P A^2}{V} y.$$

de periode wordt dan gegeven door:

$$\tau = 2\pi \sqrt{\frac{m}{-F/y}} = 2\pi \sqrt{\frac{mV}{\gamma PA^2}},$$

en dus:

$$\gamma = \frac{4\pi^2 mV}{A^2 P \tau^2}.$$